

מסורת הש"ס

א) סנהדרין 5: ע"ש פסוקים... ב) ופסוקים 3: אמת... ג) ופסוקים 3: אמת... ד) ופסוקים 3: אמת... ה) ופסוקים 3: אמת... ו) ופסוקים 3: אמת... ז) ופסוקים 3: אמת... ח) ופסוקים 3: אמת... ט) ופסוקים 3: אמת... י) ופסוקים 3: אמת...

תורה אור השלם

- 1. וְחָפֵץ בְּיַד הַשׁוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹר לְמִישְׁרֵים דוֹבֵב שְׁפָתָי יִשְׁנִים: שיר השירים ד י
- 2. וְאִשׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אָחֻזוֹת בָּת אֲבִיו אוֹת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֲרֻוֹתָהּ וְהָיָה תְרָאָה אֶת עֲרֻוֹתָהּ חֶסֶד הוּא וְנִגְרָתוֹ עֲשִׂינוּ בְּנֵי עַמֶּם עֲרוֹת אֲחֵרוֹת גְּלָה עֲוֹנוֹ יִשְׂאֵל: ויקרא כ י
- 3. עֲרוֹת בַּת בְּנֵי אוֹת בַּת בְּנֵי אוֹת תִּגְלַח עֲרֻוֹתָי בִּי עֲרֻוֹתָי הָיָה: ויקרא י י
- 4. עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תִגְלַח אֶת בֵּית בְּנֵיהָ וְאֵת בֵּית בִּתּוּלָתָהּ לִקְחַל לְגִלוֹת עֲרֻוֹתָהּ שְׂאֵרָהּ הָיָה וְהָיָה הוּא: ויקרא י י
- 5. לֹא יִקַּח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֲבִיו וְלֹא יִגְלַח בְּנֵי אֲבִיו: דברים כ ג
- 6. וְהָיָה הָאִשׁ הַשֵּׁבַע עִמָּה לְאִבִּי וְהַבֶּן חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ תְהִיָּה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יוּכַל שְׁלֶקָה כֶּן יִקְרֶה: דברים כב כט

גליון הש"ס

תום"ה"ה עריות וכו' ואר"י דסברא היא וכו' ע' לעיל ד' ע"ש מדי"ה בתו':

הגהות הב"ח

א) ופסוקים 3: אמת... ב) ופסוקים 3: אמת... ג) ופסוקים 3: אמת... ד) ופסוקים 3: אמת... ה) ופסוקים 3: אמת... ו) ופסוקים 3: אמת... ז) ופסוקים 3: אמת... ח) ופסוקים 3: אמת... ט) ופסוקים 3: אמת... י) ופסוקים 3: אמת...

לעזי רש"י

פריט"ה [פרומיטרי] להיות חסר מנוחה.

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צו.

עין משפט
גר מצוה

א ב מיי פ"ב מהל' אשות הלי יא סנה עשין נו טו"ש א"ש פ"י קנה ספ"י יו וסמן קעב ספ"י י: פא ג מיי"ש טו"ש ע"ש סמן קנה ספ"י י: א ד מיי"ש פ"ב מהל' אסורי ביאה הלי"א סנה לאון קב וקד נטו"ש"ע א"ש פ"י טו ספ"י יג: ב ה מיי"ש ה"י י: ג ו מיי"ש ה"י י: ד ז ה מיי"ש ה"י יא [נטו"ש ע"ש]:

תום' חד מקבאי

נושאין על הגנות הא דתנן גירות שנתגירו בניה עמה לא חולצין ולא מייבמין פ"י אסורים ליבם מדרבנן משום דמחלפי באשת אחיו מן האם ודוקא בשבין אחים מן האב (ור"ל) ומן האם אבל אחוה מן האב ולא מן האם דאנסובי לבתר דאתגריי אבלי בנשים דאנסיבי כשואב עובד כוכבים ל"כ"ע שרי אפי' באחים מן האם והיא דראשון הוריתו שלא בקדושה וליתרו בקדושה והשני הוריתו וליתרו בקדושה חייבי כרת משום אשת אח. תניא עובד כוכבים שיהיה הוריתו של אביו בקדושה וליתרו בקדושה יש לו שאר האם ואין לו שאר האב כיצד נשא אחותו מן האם ויציא מן האב וקיים וחכ"א קיים שהיה רמ"א כל עורה שהיה משום שאר האם ויציא מן האב וקיים ומותר באשת אחיו ובאשת אחיו אביו. ושאר כל העריות ומתרות לו לאחיו אשת אביו נשא אשה אחת כונס [אחת] ולכתולה לא יכנס:

מוסף רש"י

שפתותיו דובכות. עות, והגלה הוא לו עזומה כח (בבבוח לא). יבאר ראה שהוא בן עשרים. אס ב"ד מלכין את הימנה לתלון וליבם, יבאו קרובי הימנה ראה שהוא בן עשרים ומיפטר בלא חלצה ויבוס (לעיל ג). והוא הדין. כלומר ויולדו בו סימני סריס, והכי מפדס בגדה כפי יולא דופן (מו: ז) לאי לא וילדו לו סימני סריס אמרין האי

נושאין על האנוסה. אידי דלמנא זבאשה רבה (לעיל ז). לאין שכיבת אחותה אוקסרמה תנא נמי זבאחי פיקקא דלס אנס אשה מותר לישא קרובותיה:

ובל' היבא דאיכא איסורא דרבנן תני נושאין לכתחלה. ה"ה דה"מ למיפדך מצרייתא דקמינא דמותר אללא דניחא ליה למיפדך ממתנימין: ה"ר"אוי ל'קחה קיחה. מללא כמינא זבאשן שכיבה משמע ללדרשה דלדך ליקומין הוא דלמא לך זא למעט אונסין אלז כי יקח את אחותו המס ליכא למיטעי שר"ל קיחה אללא שכיבה דכ"ע יעני לאין קדושין תופסין בנחומין:

ואיפוך אמא. דלונסין יש לאסור יומר כיון דעזד איסורא ועזר על ומללה הארז זמה (ויקרא יט) אלז בנישואין דלא עזד איסורא אין לאסור בקרובותיה:

עריות שאר כתיב בהו. ור"מ כיון דאיסור אשה זכמה מערות אשה זכמה לא תגלה נפקא אימא שלא אסר הכתוב אללא היכא דגלי ערות שמהן אלז נכנסה לחופה ולא נזעלה מותר לגלות ערות האחרת ור"מ *סדנאל היא כיון דכתב אסר זקרא ועל ידי הנישואין זבא השארות:

איבעית אימא אחר מיתה. וכנף אלזו הוא היינו כנף שלאוי לאזיו כמיו: אה זמנין *דנתרי מחמת כחישותא וזמנין דנתרי מחמת בריותא:

הדרן עלך האשה רבה

נושאין יעל האנוסה ועל המפותה האנוסה והמפתה על הנשואה חייב ינושא *אדם אנוסת אביו ומפותת אביו אנוסת בנו ומפותת בנו רבי יהודה אוסר באנוסת אביו ומפותת אביו: גמ' תנינא להא דר"ר אנס אשה מותר לישא בתה נשא אשה אסור לישא בתה ורמיהו *הנמען מן האשה אסור באמה ובבתה ובאחותה ומדרבנן וכל היכא דאיכא איסורא מדרבנן תני נושאין לכתחלה כי תנן מתניתין *לאחר מיתה מנא הני מילי דת"ר ככולן נאמר שכיבה וכאן נאמר קיחה לומר לך דרך ליקוחין אסרה תורה א"ל רב פפא לאביי אלא מעתה גבי אחותו דכתיב *איש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו הכי נמי דרך קיחה הוא דאסור דרך שכיבה שרי א"ל ליקוחין כתיבי בתורה סתם הראוי לקיחה קיחה הראוי לשכיבה שכיבה רבא אמר אנס אשה מותר לישא בתה מהכא *כתיב *ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה הא בת בנה דידה ובת בתה דידה גלי וכתיב *ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח הא כיצד כאן באונסין כאן בנשואין איפוך אנא עריות שאר כתיב בהו בנשואין איכא שאר באונסין ליבא שאר: רבי יהודה אוסר באנוסת אביו וכו': אמר רב גידל אמר רב מאי *טעמא דרבי יהודה דכתיב *לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה וממאי דבאנוסה כתיב *כתיב מעילויה דקרא *ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה המשימים כסף ורבנן אי הוה סמוך ליה ברקאמרת השתא דלא סמוך ליה מיבעי ליה לכדרב ענן דאמר רב ענן אמר שמואל בשומרת יבם של אביו הכתוב מדבר ומאי כנף אביו כנף הראוי לאביו לא יגלה ותיפוק ליה משום דודתו לעבור עליה בשני לאוין ותיפוק ליה משום יבמה לשוק לעבור עליה בשלשה לאוין ואיבעית אימא לאחר מיתה

אלא דלמא דרבי יהודה דכתיב *לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה וממאי דבאנוסה כתיב *כתיב מעילויה דקרא *ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה המשימים כסף ורבנן אי הוה סמוך ליה ברקאמרת השתא דלא סמוך ליה מיבעי ליה לכדרב ענן דאמר רב ענן אמר שמואל בשומרת יבם של אביו הכתוב מדבר ומאי כנף אביו כנף הראוי לאביו לא יגלה ותיפוק ליה משום דודתו לעבור עליה בשני לאוין ותיפוק ליה משום יבמה לשוק לעבור עליה בשלשה לאוין ואיבעית אימא לאחר מיתה אה דלמא דרבי יהודה דכתיב *לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה וממאי דבאנוסה כתיב *כתיב מעילויה דקרא *ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה המשימים כסף ורבנן אי הוה סמוך ליה ברקאמרת השתא דלא סמוך ליה מיבעי ליה לכדרב ענן דאמר רב ענן אמר שמואל בשומרת יבם של אביו הכתוב מדבר ומאי כנף אביו כנף הראוי לאביו לא יגלה ותיפוק ליה משום דודתו לעבור עליה בשני לאוין ותיפוק ליה משום יבמה לשוק לעבור עליה בשלשה לאוין ואיבעית אימא לאחר מיתה אה